

Jubel:

1. Tirchmair, G. Gult., progr. De admiranda academiae Witteberg. origine, erat. De singulari providentia divina in Augustini I. reg. elect. Wtbg. 1716.
2. Ziegler, Casp., progr. (De rationibus Frederici Sapientis quod in urbe Wittebergae academiae locum dedit. Wtbg. 1687.
3. Hannius, Aegid., Oratio in qua praedicantur beneficia Dei in acad. Witteberg. collata, cum prioribus beneficiis repurgatae. Doctrinae evang. Wtbg. 1602.
4. Neumann, Joh. Ge., progr. (De regum Sueciae meritis in acad. Wittebergensem. 1716g. 1706.
5. Hannius, Egid., Prodigy wunderliche Jährchen, d. der Weiss. Wittenberg. Wtbg. 1602.
Programma facult. philos. in solennitate acad. jubilaei. Wtbg. 1602.
6. Das jubelirnde Wittenberg. 1702.
7. Die Reformata u. Professoren Wittenberg. (1702).
8. Gleich, Joh. Andr. Lob. u. Gedächtniß. Tafel wegen zweier Jubilaei. In die Hochzeit zu Wittenberg II u. die Weiss. Wittenberg. Wtbg. 1702. Dorch.
9. Final Lutherian reformations Jubeljahr zu Wittenberg. Wtbg. 1702.
Königliche Gedächtniß u. Jubeljahr Lutherianum auf die Weiss. Wittenberg soll celebrirt werden. Wtbg. 1717.
10. Weichmann, Joach. Sam., To diou in sacerdotio commentatione altera colit. Wtbg. 1755.
11. Deutschmann, Joh., Templum omnium Sanctorum. Wtbg. 1696.
12. Bözel, Chp. Christoph. Von einer gewissen Dunkelheit in der Wiss. Wittenberg u. Wittenberg quodvisum videt. A. d. die Geistlichen Melanctoni in personam quodvisum. Wtbg. 1673.

15. Gier, Hart., Danksprüche bey der neu geweyhete in d. Univ. Wittenb. Witzg. v. d.
16. Woden, Henr. Gli. Laur. Viteberga restituendo Lutheri templo florentior. Witzg.
17. Andreehan de Constitutione n. Institut. des Magist. Confessorij zu Wittenberg
bey Kaiserlich n. athen gehalten 1542. Haun 1566.
18. Hammer, Ge. Fr., praes. Jo. Adam. Calo, Disp. hist. commemorans Crisotocalvi-
nianos qui post obitum Lutheri Vitebergam turbant. Witzg. 1714.
19. Statuta des Mag. Prof. Convictorii auf d. Univ. Wittenberg. v. J.
20. Statuta der Univ. Wittenberg. von Joh. Philipp. Kollan. (1696.)
21. Foundation der Wittenb. u. Witzg. Fidei auf d. Univ. zu Wittenberg. 1696.
22. Celer, Joh. Chr., De gli. Wernsdorffii meritis. Witzg. 1719.
23. Riter, Benj., De professore professorum in acad. Viteberg. (i. e. Waltho).
v. l. u. a. (1740).
24. 25. Boehmer, Ge. Rud. et Weickhmann, Joach. Sam., progr. acad. (de laude
orthodoxiae Vitebergae retinenda.) Witzg. 1767. 1768.
26. 27. Lanquuth, Ge. Aug., et C. Dan. Freiberg, progr. acad. (Vitebergae castren-
sibus doctrinae). Witzg. 1771. 1772. [M. Neulander des Ponicus. Hatalaga
i. d. d. d. f. Jo. Fr. Hiller].
28. Festigungsplan des Schlosses bey der Univ. Wittenberg. v. d. d. d.
In dem Vorlesungsbuch Beneficii. Witzg. 1708.
29. Winckler, Joh. Jos., Arcanum Regium Sicut tunc constitutum Wittenberg
v. d. 1702.
30. Wernsdorff, Gli., progr. (De consiliis in Lutheri cathedram et acad. Witeberg.
coniectis). Witzg. 1690 (i. e. 1710).
31. Nachricht von Johann Christoph zu Haun u. Wittenberg. Auf einem
Buchhändlung. v. d. 1745.

3200 De Meritis regum Suecicorum in Academia Wittenbergenſi

L. D. B. V.

47.
3

FACVLTATIS THEOLOGICÆ,
IN ACADEMIA VVITTENBERGENSI,
PRODECANVS,
IO. GEORG. NEVMANNVS,
SS. Theol. D. Ejuſdemque P. Publ. Conſiſtorii Electoralis
Eccleſiaſtici Aſſeſſor, & Acad. Bibliothecarius,
VIRO SVMMÆ REVERENDO, MAGNIFICO
ATQVE AMPLISSIMO,
DN. M. PETRO MALMBERGIO,
SVDERMANNIA-SVECO,
SACRÆ REGIÆ MAJESTATI SVECICÆ
a Confeſſionibus & Concionibus primariis, Conſiſtorii Au-
lico-Caſtrenſis Præſidi Graviſſimo, Symmyſtarumque
Caſtrenſium Superintendententi, undiquaque
meritiſſimo,
SAL. PLVRIMAM DICIT,
EIDEMQVE
LICENTIAM
AD CONSEQVENDOS SVMMOS IN THEOLOGIA HONORES,
OB DOCTRINÆ ET MERITORVM, QVÆ IN ECCLESIAM
EXTANT, GLORIAM,
OB SVMMAM, IN FIDE ORTHODOXA, CONſENSIONEM,
ET SACRI MVNERIS AMPLITVDINEM ET SPLENDOREM,
EX ACADEMIÆ DECRETO, ET COLLEGII
THEOLOGICI CONſENſV
CONFERT.

WITTENBERGÆ, Literis GERDESIANIS. 4

IN ACADEMIA VITTEBERGENSI
FACULTATIS THEOLOGICAE
PRODECANVS
IO. GEORG. NEYMANNVS
P. R. C. O. N. D. I. T. I. O. N. I. S.
D. N. M. P. H. T. H. O. M. A. I. B. E. R. G. I. O.
SACRAE REGIAE MAJESTATI SVEDICAE
AD CONSERVENDOS SVOS IN THEOLOGIA HONORES
OB DOCTRINAE ET VIRTUTUM QVAE IN ECCLESIA
EXACTISSIME
DE SVMMAM IN HONORIBVS CONSPICVAM
ET SACRAE MAJESTATIS VITTEBERGENSIS
EX ACADEMIAE DECRETO ET COLLEGII
THEOLOGICI CONSENSV
MOTIVAM
SAL. P. R. I. M. I. M. D. I. C. I. T.
Catholicae sapientiae, in qua
hoc est, in theologiae & theologiae
a conditionibus & conditionibus
SACRAE REGIAE MAJESTATI SVEDICAE
S. P. E. R. M. I. N. I. A. S. V. E. R. G. O.

I. N. J.

Vanquam, pro horum
temporum calamitate,
ne fieri quidem pote-
rat, quin, Patriæ fines
ingrediente POTEN-
TISSIMO SVE-
CORVM REGE, timor nos omnes
incesseret ac propemodum conjiceret in
fugam; simul tamen ac tanta, tamque
inuisitata MAXIMI REGIS clem-
tia ex tot manifestis undiquaque indiciis
elucesceret, & publicis insuper tabulis
confirmaretur; illico respirare iterum
hæc Patria, & ipsa Musarum domicilia re-

A 2

crea-

creari quodammodo, & refocillari sunt
visa. Cum enim omnes, per Germani-
am, Athenæ, quæquæ saltem patet Ec-
clesia purior, aut per communia illa sa-
cra, aut per liberalia optimarum artium
studia, propitium sibi fore **RELIGIO-
SISIMVM REGEM** confiderent ;
Academia certe nostra, cum quibuslibet
aliis de palma contendere, eoqve maio-
rem de consequenda Regis gratia spem
concipere debuit, quo plura immunita-
tis documenta numerat, a Regibus He-
roibusqve **SVECORVM** olim gratio-
sius impetrata ; ut proinde hæc bona-
rum artium ac literarum sedes quendam
Gratiæ SVECICÆ possessionem sibi
vindicare, aut quavis certe occasione il-
lam renovare studeat. Nam **GV-
STAVVM** quidem **ADOL-
FVM**, immortalis memoriæ Regem,
accepimus, cum, ineunte superiori se-
culo,

culo, deploratis Germaniæ rebus succurreret, almam hanc emendatæ religionis matrem tanti dignatum fuisse, ut concessio securitatis diplomate, quod nobis suppetit, pagos ac prædia, quibus illa sustentatur, ab oneribus bellicis liberaret, serioque caveret, ut ne levissima quidem injuria, a milite hac transeunte, afficerentur. Tum quoque Rex, cum Albi transmissio, mille circiter passus VVittenberga abesset, & studiosi nostri ad eum videndum catervatim excurrerent, comiter ipsos allocutus est, & LVTHERI FILIOS, quia compellatione nihil blandius esse poterat, salutavit. Inprimis autem Professoribus Theologis colloqvii intra tentorium suum copiam fecit, his inter alia dictis: *A vobis ex hoc loco Evangelii lucem in Sveciam accepimus, quam, cum hostis obscuratum eat, ad vos venimus, illam cum DEO tuendi, aut iterum accendendi animo.* Quod ta-

A 3.

metfi

metſi leuius quiddam tantoque Heroe
inferius videri poſſit, ita tamen amplum
& luculentum de conſervanda puriori
Eccleſia teſtimonium eſt, ut dignum cen-
ſuerit Loccenius CL. V. quod Svecanæ
infereretur Hiſtoriæ, atque ad omnem
poſteriorum memoriam transmitteretur.
Inſequenti etiam tempore, cum, quæ ani-
morum æque ac rerum perpetua viciffi-
tudo eſt, ipſa belli alea inverteretur, ac
Svecicus quidem miles Saxoniam noſtram
diu multumque premeret; Torſtenſoni-
us tamen, atque Kœnigsmarchius, maxi-
mi illi belli duces, conceſſi a Guſtavo
Adolfo beneficii memores, Academi-
am hanc ſartam tectamque eſſe juſſerunt,
ejuſque poſſeſſiones, iteratis denuo edi-
ctis, a quavis militum invaſione ac tribu-
tis reddiderunt immunes; quo de publi-
cæ, quæ nobis reliquæ ſunt, tabulæ lo-
quuntur. Vt igitur Æneam Trojano-
rum ſive Regem, ſive Principem ferunt,
urbe

urbe flammis subiecta, Anchisen Patrem
humeris suis impositum, incendio furri-
puisse; ita hic tantus Rex, tantique ex-
ercitus imperatores, simili, ut veteres lo-
qvebantur, *σοφῶν* affecti, hanc fidei ac re-
ligionis suæ matrem, communi eripuerunt
exitio, & ne hostium exponeretur ludi-
brio, suo tutati præsidio sunt, suaque cu-
stodia defenderunt. Neque vero inter-
ruptus postea, aut imminutus hic affe-
ctus, sed, quæ singularis DEI gratia est,
novis subinde exemplis renovatus, & non
ita multis abhinc annis in **CARO-**
LO XI. gloriosissimæ recordationis
Rege, vel maxime spectatus fuit. Ce-
lare quidem arcana Regum, ut Sapiens
ait, oportet; at beneficia illorum, quid
impedit, quo minus grato, ut par est,
animo deprædicemus? Namque incom-
parabilis hic Monarcha, cum seculare
illud tripudium per regna & provincias
suas,

fuas, in auspiciatam memoriam evangeli-
cæ religionis, per integrum seculum sta-
bilitæ, A. c^o l^o c^o x c^o i i i. celebrasset; idem-
que festa oratione recolendum mihi, ex
decreto Academiae, injungeretur; inusi-
tato quodam clementiæ genere nos ex-
hilaravit, transmissio grandioris ponderis
nummo; cujus altera facies navem flu-
ctibus agitatum, & JEHOVAM pro-
pitium exhibet, cum epigraphe: JA-
CTATVR, SED TVTA TA-
MEN; altera vero hæc refert: IN FE-
LICEM MEMORIAM CONCI-
LII VPSALIENSIS, CVIVS DE-
CRETVM CENTESIMO AB-
HINC ANNO PERSECVTIO-
NI LITVRGICÆ FINEM AT-
TVLIT. c^o l^o c^o x c^o i i i. Quod regiæ
clementiæ monumentum inter cimelia
Bibliothecæ nostræ adhuc dum asserva-
tur. Atque his aliisque SVECICÆ
indulgentiæ signis atque documentis ex-
citata hæc Academia, adeo non extimuit
Augu-

Augustissimi REGIS adventum, ut vel
in conspectum ejus prodire, testari obse-
quium, & quanta fieri debuit, animi reli-
gione deprecari tanti Principis indigna-
tionem gestierit. Obviam itaque Ipsi, no-
strum aliqui misi, in castra stativa, quæ in
prædio, prope Lipsiam, Frisiano fecerat,
perreximus, ubi primum omnium RE-
GEM, in Sacris vespertinis conspicari li-
cuit; jam pfallentem cum belli fociis, jam
submissis genibus DEVM orantem, quo
quidem adspectu nihil nobis accidere reli-
giosius poterat. Sic enim vel Davidem ali-
quem contemplari videbamur, qui, sive
signa moveret, sive prælio decerneret,
primum semper locum precibus ac hym-
nis dabat; vel Cæsaris aut Pompeji alicujus
castra intueri, quibus suprema lex, severior
disciplina, & quæ hinc pendet, civium in-
columitas erat. Nihil autem vel heroum
undiquaque adventantium concursus, vel
ipse armatorum strepitus nobis obstitit,

B

quo

quo minus, compellatis ante admisionum
magistris, altero statim die, ad salutandum
Maximum REGEM admitteremur. Pre-
cum ac supplicationum nostrarum com-
pendium, salus Patriæ, & hujus inprimis
Academiæ incolumitas fuit, quæ sub tu-
tela avitorum aliquando Regum, vel in
media bellorum tempestate salva atque
incolumis perstitisset. Tanta denique,
tamque luculenta gratiæ significatione
Clementissimus Rex deprecantes dimisit,
ut de supplicationum nostrarum fructu,
jamdum nobis impensissime gratulemur.
Ac hujus quidem tantæ clementiæ conci-
liator haud alius existere major poterat,
Illustrissimo Comite, CAROLO de PI-
PER, S. REGIAE MAJESTATI
A CONSILIIS SECRETIORIBVS,
ET SUPREMO MARESCHALLO,
in quem, cum DEVS atque Rex quævis
heroum ornamenta congefferit, haud ta-
men a se alienum putabat, supplices a no-
bis

bis literas fuscipere, & REGIS erga nos
animum inflectere ac voluntatem. Tum
vero & ab aliis viris, toga fagoqve maximis
comiter excepti, singularem qvandam fi-
ve voluptatem ex conspectu, sive conso-
lationem ex alloqvio & affabilitate illo-
rum cepimus, qvando uno omnes ore bo-
no nos esse animo jubebant, fortunasqve
& facultates nostras, extra omnem teli
jactum fore, pronunciabant. Hos itaqve
sive amicos sive comites Regis, velut ex-
cellioris viros ordinis observare ac colere
par erat; at unus tamen omnium restabat,
cujus etiam ambire amicitiam, cujusqve
expetere familiaritatem, eo videbatur æ-
qvius, qvo major studiorum munerumqve
similitudo nobis cum eo interdere dice-
batur. Nihil proinde jucundius, nihil eve-
nire optatius nobis poterat, qvam com-
pellare REGIVM SACRORVM AN-
TISTITEM, id est: *VIRVM pie-
tate, doctrina, omniqve virtutum gene-*

re Venerabilem, DN. M. PETRUM
MALMBERGIVM, S. REGIÆ
MAJESTATI SVECICÆ a Con-
fessionibus & Concionibus primariis, Con-
fistorii Aulico-Castrensis Præsidem & Sym-
mystrarum Castrensiū Superintendentem
Gravissimum; cujus Viri tanta erga nos
benevolentia, tantumque benemerendi
studium fuit, ut quibus vel compensare
officiis, vel demereri studiis singularem
hunc affectum deberemus, haud quaquam
constiterit. Commodum autem accidit,
ut nudius tertius, ad nos diverteret Ve-
nerandus Præsul, LVTHERI cathedram,
ipsiusque emendatæ religionis se-
dem, quo fuit desiderio, visurus. Quare ut
qualecunque grati animi testimonium re-
linqueret Academia, HONORES in
Theologia SVMOS huic tanto Viro,
per consensum Collegii nostri, impertiri,
cum aliud redhostimenti genus non inveni-
ret, decrevit. Sive enim excellentem hujus
Viri

Viri doctrinam & merita perpenderet, tanta quidem illa, in REGEM, Patriam & universam Ecclesiam esse cognoverat, ut VENER. FACULTAS THEOLOGICA VPSALIENSIS jam ante biennium, justum virtuti MALMBERGII pretium statuere, & vel absentem conferre hoc decus, unanimi consensu definierit; Sive feruorem, studiumque purioris doctrinae, atque emendationis vitae pensitaret, ultro apparet, quantum illud fidei atque integritatis exemplum esse oporteat, quod tam Religioso PRINCIPI datum divinitus, tantoque gregi in doctrinae vitaeque normam, praepositum fuit; Sive denique ipsius amplitudinem muneris respiceret, non Laurea, sed Purpura condecorandum censuit, qui tantam tamque splendidam Episcopi dignitatem sustineret. Ut vero & exteri, & qui olim futuri sunt posterum, quantum hic Candidatus noster fuerit, intelligant; mo-

re institutoque majorum, Vitam & res gestas ejus, at citra ambitum referam; cum commendari prolixius nolit, qui omni commendatione nostra superior est. Itaque cIo Io CLIII. d. VII. Februarii st. v. natus, MALMBERGIVS, simul ac Ephebus factus esset, in Scholam primum, & dehinc in Gymnasium Stregnense concessit, ubi Regio sustentatus beneficio, ita profecit, ut prodire in publicum & sub Lectorum Publicorum præfidiis, vel septies, sub *D. Godofchalco Tranæo* autem, Professore Theologo insigni, Præceptore & per triennium Hospite suo perbenigno, ter, ex Theologia disputare, pulcrum sibi ac perhonorificum duceret. Jactis itaque præclaris literarum ac scientiarum fundamentis dignus omnino habitus est, qui cIo Io CLXXII. in Academiam Vpsalensem se reciperet, atque altiora, quæ vocamus, studia urgeret. Ne vero illotis, quod adjunt manibus, ad sacratiora illa Theologiæ
ἀδύτα

*ad*ura accederet, Philosophiæ initio &
Lingvarum OO. studiis justum aliquod
tempus impendit; cujus rei eximium
qvoddam specimen edidit, habita sub Præ-
fidio CL. V. *Andreae Grubbii* Lingv. O-
rient. Prof. Publ. Disputatione, qva *cap. I.*
& *II. Genesios*, ex Theologia æque ac Phi-
lologia illustravit. Huic enim Viro, nec
non *Terfero*, aliqvanto familiarius se ap-
plicabat noster, atqve in hoc ipso studii ge-
nere duces fidelissimos habebat. Nam,
qvod, audito qvondam Capnionē, Græce
doctissimo, Argyropyllum dixisse ferunt:
Græcas literas transvolasse Alpes; idem
de omnibus plane literis scientiisqve in
Sveciam translatis affirmes, qvippe qvas,
constat, in frigidioribus terrarum partibus
vel maxime fervere. Illustria enim illa
Scheferorum, Norcopensium, Arrheniorum,
aliorumque, cum nomina, tum merita, qvæ
in rempublicam literariam immortalia ex-
tant, qvotus quisqve inter eruditos est,
qvi

qvi ignoret. Omitto *Liungios*, *Formelios*,
Aurivillios, *Cumbos*, qvorum ad nos pri-
dem fama dimanavit, qvibusqve maximam
eruditionis & fortunæ literariæ partem fe-
se debere, memori noster animo fatetur.
× Nam sub *B. Petr. Liungii* Philof. Pract.
Professoris Præsidio, *de Libertate arbitrii*
humani publice, nec sine applausu dispu-
tavit; moderante autem *Cumbo*, Pœf.
Professore, de *Origine & etate mundi* dif-
fertationem eruditissimam elaboravit, vi-
amqve sibi ad Gradum Magisterii munivit,
quem etiam, præmissò ante examine rigo-
roso, ab *Arrhenio* Promotore, qvi nomine
× *Ornhielm*, & insignibus præterea equestri-
bus condecoratus fuit. A. LXXIX. obti-
nuit. Hoc, quasi itinere confecto, ad sa-
crum illud Theologiæ culmen propius
accessit, & maximos quidem in hac scien-
tia viros, *D. Lithmannum*, postea Stre-
gnensium Episcopum, *D. Brunnerum*, *D.*
Schunchium, τὸς ἄγιοις, &, qvi
hodie

hodie per DEI gratiam superest, *D. ERICVM BENZELIVM*, olim Professore Theologum, nunc Reverendissimum Ecclesiæ Svecicæ Archi-Episcopum, Virum utique summum, & orthodoxæ veritatis acerrimum vindicem, quem DEVS. ~~sem~~ omnibus bonæ causæ assertoribus, sospitet! duces atque magistros nactus est. Sub horum itaque ductu quasvis Theologiæ partes feliciter peragravit, atque horum aliquando examini submissus, solidi Theologiæ cultoris, vel, ut nos loquimur, CANDIDATI Theologiæ, nomen elogiumque sustulit. Atque intra hoc tempus, sæpe e suggestu ad populum sermones habuit Noster, aliquando etiam oratorem Academicum egit, & abeuntem ex Academia *B. Lithmannum*, Theologum meritissimum, solenni oratione prosecutus est; ut ne plura in præsentem commemorem. Nec potuit diutius latere virtus tot ingenii monumentis cognita, quin favitores undiquaque

C maxi-

maximos, & Patronos tandem promotoresque fortunæ indulgentissimos inveni-
ret. Ac primus quidem ad sacram provin-
ciam gradus erat, cum cIo Ioc LXXXI.
Regiæ satellitum custodia præficeretur
Sacerdos, non sine omine, hunc tantum
Virum, pro illustrium aliquando persona-
rum, ac ipsius tandem Regis salute, sacras
acturum excubias. Nam sexennio vix
elapso, SERENISSIMÆ REGINÆ
VIDVÆ, HEDVVIGIELEONO-
RÆ a confessionibus & concionibus sacris
esse iussus est, accedente Consistorii Au-
lici dignitate, quam cum magna omnium
approbatione sustinuit. Dehinc cIo Ioc
XCVI. ad Pastoris Holmiensis amplis-
simam evocatus provinciam, non potuit
ante capeffere munus, nisi more recepto,
rigidius, quod vocant, examen ipsius Ar-
chi-Episcopi. B. SVEBILII & Vener.
Facultatis Theologicæ Vpsaliensis subi-
ret; quo quidem fortiter & maxima cum
laude exantlato, ad gravissimum hoc mu-
nus

nus solenniter introductus; dignusque vel maxime habitus est, qui Holmiensis assessorum Synedrii simul ageret, gravissimasque Ecclesiæ causas definiret. Cum itaque duobus maxime Præfulum ornamentis: puritate doctrinæ, vitæque sanctimonia per Ecclesiam inclaruisset noster, unus omnium ex tanto Virorum clarissimorum numero videbatur idoneus, qui REGI jungeretur propius, & Sacris ejus compestribus moderandis, ante hoc biennium, admoveretur. Quod munus quam arduum sit, quasque animi corporisque vires exposcat, nemo paulo cordatior non intelligit, indignumque judicat, pro merito huic tantæ virtuti pretium non constitui. Postquam igitur his diebus suam nobis præsentiam indulisset, & nudius tertius colloquio nostro, ex ritu Collegii, ultro stitisset sese, gravissimosque casus, & fidei controversias solide, & ad veritatem accommodate decidisset; implorato, ut par est divino Numine, Gradus quem vocamus,

mus, LICENTIATI, Amplissimo huic
nostro Candidato, ex merito, solenniter-
que collatus est. Itaque denuo, & ex veteri
formula; *publico Ecclesie & Collegii nostri*
suffragio testor, TE, PETRVM MALM-
BERGIVM, pietate, doctrina & virtute
ornatissimum VIRVM, SS. Theologiae LI-
CENTIATVM solenniter creatum ac
renunciatum esse, adeoque pro tali TE ab
omnibus habendum esse, significo, quam
primum etiam insignia Tibi Doctoralia
collatum iri, confirmo. Quod superest, Pa-
trēm Domini nostri IESV CHRISTI in
Spiritu S. imploro, ut publicum hoc testi-
monium TIBI tributum præclaris Spiritus
S. donis, cælestibus velut insignibus confir-
met, TEque organum gratiæ suæ perpe-
tuum esse jubeat! quantum vero ad nos at-
tinet, publicas æque ac privatas calamita-
tes mitiget, circumfrementes undiquaque
clades hinc arceat, animos maximorum
REGVM ad concordiam flectat, Patriæ-
que salutem & publicam tranquillitatem
restituat! AMEN. PP. Dom. XXI.
TRINIT. c15 lcccvi.

Ye 3447

ULB Halle 3
003 033 120

Sb.

V517

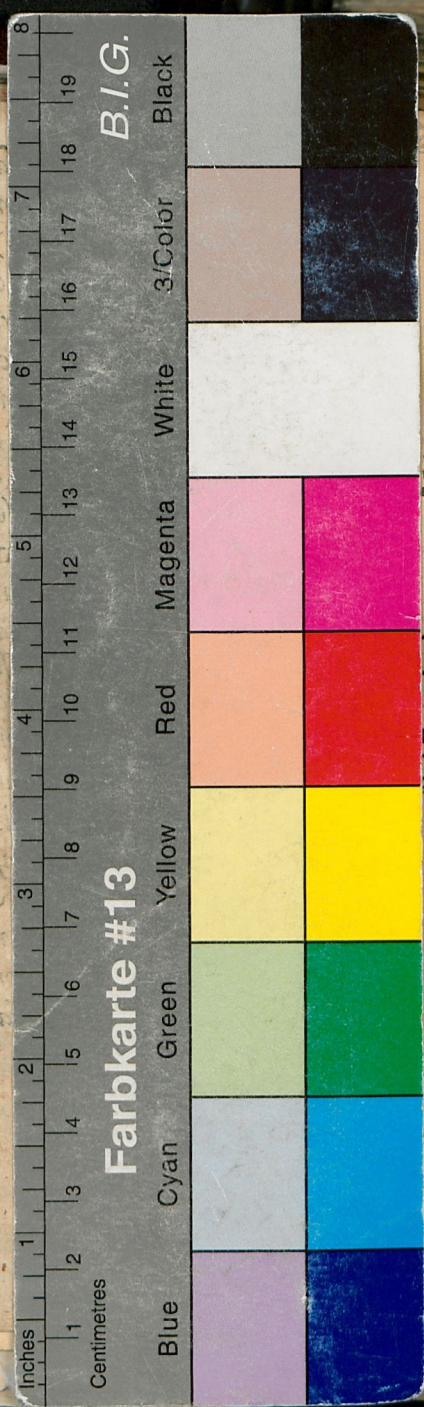
03, 2001 Bd.

De Meritis regum Succicorum in Academia Wittenbergense

D. B. V.

FACULTATIS THEOLOGICÆ,
IN ACADEMIA WITTENBERGENSI,
PRODECANVS,

IO. GEORG. NEVMANNVS,
SS. Theol. D. Ejusdemque P. Publ. Consistorii Electoralis
Ecclesiastici Assessor, & Acad. Bibliothecarius,

VIRO SUMME REVERENDO, MAGNIFICO
ATQVE AMPLISSIMO,

DN. M. PETRO MALMBERGIO,

SVDERMANNIA-SVECO,
SACRÆ REGIÆ MAJESTATI SVECICÆ
Confessionibus & Concionibus primariis, Consistorii Au-
lico - Castrensis Præfidi Gravissimo, Symmystrarumque
Castrensiū Superintendententi, undiquaque
meritissimo,

SAL. PLVRIMAM DICIT,

EIDEMQVE

LICENTIAM

D CONSEQUENDOS SUMMOS IN THEOLOGIA HONORES,
OB DOCTRINÆ ET MERITORVM, QVÆ IN ECCLESIAM
EXTANT, GLORIAM,

B SUMMAM, IN FIDE ORTHODOXA, CONSENSIONEM,
ET SACRI MVNERIS AMPLITVDINEM ET SPLENDOREM,
EX ACADEMIÆ DECRETO, ET COLLEGII
THEOLOGICI CONSENSV

CONFERT.

WITTENBERGÆ, Literis GERDESIANIS.

